

ጽ55-2ጫ

“የሕይወት መናጋት” (Crisis)

የሰውን የሕይወት አቅጣጫ ይለውጣል

(ካለፈው የቀጠለ)

የሕይወት መናጋት ሲደርስብን፤

ሀ. አመለካከታችን የተለየ ይሆናል።

ድንገት ባልጠበቅነው ጊዜና ሁኔታ የአልጋ ቁራኛ የሆነ ወይንም ትዳሩ የፈረሰበት ሰው፤ ምንም ያህል መንፈስ ጠንካራ ቢሆንም፤ በከፍተኛ የልብ ስብራትና ሀዘን ውስጥ ማለፉ አይቀርም። የነበረው የሕይወት አቋም ፈጽሞ ይናጋል። ልቡን እግዚአብሔር በጥበብና በማስተዋል የሞላው ከሆነ “ለራሱ ቁጭ ብሎ በማልቀስ” ፈንታ፤ “እግዚአብሔር በዚህ ውስጥ ዓላማ አለው” (ሮሜ 8፥28) በማለት ከክፉ ውስጥ ደግ ነገር ለማውጣት ጉልበቱንና ጊዜውን በአግባቡ መጠቀም ይጀምራል (ዘፍ. 45፥7)። የግል ሕይወቱን በጥንቃቄ ይመረምራል። “እግዚአብሔር ምን እያለኝ ነው?” በማለት የእግዚአብሔር ድምጽ ለመስማት ጆሮውንና ልቡን ይከፍታል። ከክፉ ነገር በኋላ የሆነውን ለማውጣት መሞከሩ ብቻ ሳይሆን፤ በተጨማሪ በመከራው ወቅት ደርሰው ያቀፉት፤ ያጽናናቱ፤ “አይዞህ” ያሉት ትክክለኛ ወዳጆቹ እነማን መሆናቸውን ለይቶ ለማወቅ ዕድል ያገኛል። ቀደም ሲል በወዳጅነታቸው አምኖ በሕይወቱ ውስጥ ምንም ዓይነት ሥፍራ ያልሰጣቸው አንዳንድ ሰዎች በችግሩ ወቅት ከጠበቀው በላይ ቁም ነገሮች ሆነው ሲያገኛቸው፤ ከምንጊዜውም የበለጠ እነርሱን ለመቅርብ ጥረት ያደርጋል። “ወዳጆቹ ናቸው” ብሎ ሕይወቱን የሰጣቸው ብዙ መስዋዕት የከፈለላቸው “በቀውጢ” ሁኔታ ውስጥ ሲያልፍ በማቀፍ ፈንታ ሲገፈታትሩት፤ በቀሰሉ ላይ ዘይት በማፍሰስ ፈንታ አሲድ ወይንም ጨው ሲነሰንሱበት ያገኛቸዋል። “ወዳጆች ዘወትር ፍቅራቸውን ያሳያሉ፤ ወንድማማቾች በችግር ጊዜ ካልተረዳዱ የወንድማማችነታቸው ጥቅም ምንድነው” (ምሳሌ 17፥17) የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ከምንጊዜውም የበለጠ ትርጉም ይገባዋል። በጠቅላላው የነበረውን አመለካከት ፈጽሞ ይለውጣል።

ለ. የሕይወት “ቅደም ተከተላችንን (Priority) ይለውጣል።

በኑሮአችን ውስጥ ሁሉ ነገር ሰላም በሆነበት ጊዜ፤ በልባችን ከፍተኛ ሥፍራ ወይንም ቅድሚያ የምንሰጣቸው ነገሮች፤ “ቀውጢ” ነገር ከገጠመን በኋላ ቅድሚያ ከምንሰጣቸው ነገሮች በጣም ይለያል። ለምሳሌ አንድ ሰው ጤናማ በሆነበት ወቅት ለጤንነቱ ይህን ያህል ዋጋ አይሰጠውም፤ በሽታ ሲነካው ግን፤ ከማንኛውም ነገር ይበልጥ ከፍተኛ ሥፍራን የሚሰጠው ስለ ጤንነቱ ይሆናል። ሀብት ለመሰብሰብ ልቡንና ጊዜውን ሙሉ በሙሉ ሰጥቶ ሲሯሯጥ የኖረው ሰው ደግሞ፤ ድንገት የነበረው ሀብትና ብልጽግና ባላጠበቀው ሁኔታ ቢወድምበት፤ ያ ሰው በሕይወቱ ቅድሚያ ይሰጠው የነበረው “ግንዘብ የመያዝ” ፍላጎቱ ይቀርና የቤተሰቡን ደህንነት ይበልጥ ማሰብ ይጀምራል። ክርስቲያኖች በዚህ አቅጣጫ ከፍተኛ ጦርነት አለብን። ዓለም በጆሮአችን ቀንና ሌሊት በሕይወታችን ምንና ምን ማስቀደም እንዳለብን ያለማቋረጥ ይነግረናል። በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር በለሰለሰ ድምጽ በሕይወታችን ቅድሚያ ልንሰጣቸው የሚገቡን ነገሮች ምንና ምን መሆን እንዳለባቸው ይነግረናል። ይህንን የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ከቻልን፤ መጸለይን፤ ቃሉን ማንበብና ማጥናት እንዲሁም ለእግዚአብሔር ጊዜን መስጠትና ከማንኛውም ነገር ይበልጥ ቅድሚያ የምንሰጣቸው ይሆናሉ። የእግዚአብሔርን ድምጽ የማንሰማ ከሆነ ግን፤ ከምናወጣው የቅደም ተከተል ዝርዝር ውስጥ የመጨረሻውን ሥፍራ እናስይዛቸዋለን ወይንም ከነጭራሹ ዝርዝራችን ውስጥ አናስገባቸውም።

ለመሆኑ ከዚህ በፊት በሕይወታችን የደረሰብን “ቀውጢ” ነገር ምን ይሆን? በዚያ ውስጥ ምን ትምህርት አገኘንበት? እስከ አሁን ስለ የተማርንበት ይሆን? ሕይወታችንን ቀርጾ መቅደም የሚገባቸውን አንዳንድ ነገሮች

አመልክቶን ይሆን? ከዚህ በፊት “ዋና ነው” ብለን ያልነው አሁን ግን ምንም ዓይነት ሥፍራ በሕይወታችን ያልሰጠነው ነገር ምን ይሆን? ብዙ ጊዜ “ቀውጢ” ነገር ሲደርስብን፤ ቀድሞ በሕይወታችን እንዲኖሩን የምንፈልጋቸው ነገሮች፤ አሁን እንዲኖሩን አንጓጓም። በአዕምሮአችን ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ያስያዝናቸው ፍላጎቶቻችን አብዛኛዎቹ “በራሳችን” ላይ ብቻ እንጂ፤ በሌሎች ሰዎች ጥቅምና ደህንነት ላይ የሚያተኩሩ አይደሉም። “...የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክብርና በሙላት ይሰጣችኋል” (ፊልጵ. 4፣19) የሚለው ቃል “የሚያስኛችሁንና የሚያምራችሁን ሁሉ” በሚል ሀሳብ የተለወጠ ይመስላል። እግዚአብሔር ምን እንደሚያስፈልገንና እንዲሁም መቼ እንደሚያስፈልገን ያውቃል፤ ይሰጠናልም። በሕይወታችን በጣም አስፈላጊ የሆነውን ነገር የበለጠ እንድናይ የሚያደርገን “ከቀውጢ ሁኔታ” የበለጠ ሌላ ነገር ይኖራል ብለን አንገምትም። ሐዋርያው ጳጥሮስ በውሃ ላይ ሲራመድ “የመስመጥ አደጋ” ደረሰበት። በዚያን ወቅት ምን እንደሚያስፈልገው ትክክለኛውን ማወቅ ስለቻለ፤ “መርከብ አዘጋጅልኝ” ወይም “ማዕበሉን ጸጥ አድርግልኝ” በማለት ፈንታ “አድነኝ!” ብሎ ጮኸ። የደረሰበት አደጋ በወቅቱ ግልጽ በመሆኑ፤ ጸሎቱም በዚያው መጠን ግልጽና ቀጥተኛ ነበር።

ሐ. እምነታችን ይጠነክራል ወይም ይታከማል

ያልተጠበቀ “ቀውጢ ነገር” በሰው ሕይወት ሲደርስ “ለምን ይህ በእኔ ላይ ደረሰ?” ብሎ መጠየቅ ያልተለመደ አይደለም። ለምን ያ ነገር እንደደረሰብን ወይም እንደሆነብን ስለማይገባን፤ ምክንያቱን የሚገልጽልንን ሰው እንፈልጋለን (ዕንባቆም 1፣2-4)። “ለዚህ ጥያቄ መልስ እንሰጣለን” በማለት መጽሐፍ ጽፈው ለገበያ ያቀረቡ ብዙዎች ናቸው። ቢሆንም የሚያረካ መልስ የለበትም። “ለምን?” ለሚለው ጥያቄ አጥጋቢ መልስ ማግኘት እንደማይቻል እውነቱን በግልጽ መናገሩ ጠያቂውን የበለጠ ይጠቅመዋል። “በእግዚአብሔር ዓይን ሲታይ መልካም የሆነውን ነገር ብናደርግ፤ ምንም ዓይነት ችግር ወይም “አስጊ የሆነ ሁኔታ” አይደርስብንም ነበር” ብለው የሚያምኑ አሉ። ይህ እምነታቸው ትክክል ቢሆን ኖሮ ኢዮብ፣ ነህምያ፣ ኤርምያስ፣ ጳጥሮስና እንዲሁም ጳውሎስ የተባሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ስማቸው ባልተጠራና ባልታወቁም ነበር። አብዛኞቹ የሚታወቁት ባላፋብት መከራና ችግር ምክንያት ነበር። ያዕቆብም “ወንድሞቼ ሆይ! ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ በጣም ደስ ይበላችሁ” (ያዕቆብ 1፣2) ባላለም ነበር። በያዕቆብ አነጋገር “ቀውጢ ነገር” ስደርስባችሁ በደስታ ፈንጥዙ ሲል፤ “ችግራችሁ ወደ ፊት ጥሩ ውጤት ያመጣላችኋል” ማለቱ ነው፤ ያም ጥሩ ውጤት የትዕግሥት ፍሬ ነው። እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ አልፎ አልፎ “ቀውጢ” ነገር እንዲደርስ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። የሚፈቅደውም የሕይወቱን አቅጣጫ ለመለወጥ እንጂ ሊያጠፋው አይደለም። አማኝ የእግዚአብሔር አሠራር በደንብ የማይገባው ከሆነ ወይም ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ ሀሳብ ቢኖረው “ቀውጢ” ነገር ሲደርስበት “እግዚአብሔር አልተጠነቀቀልኝም፤ አልደገፈኝም” በማለት በእግዚአብሔር መቀየም ይጀምራል። መቀየም ብቻ ሳይሆን፤ ወደ ሕይወቱ እግዚአብሔር እንዳይገባ በሩን ይዘጋል። በዚህ ዓይነት ከዚህ በፊት በእኔና በእናንተ ሕይወት በደረሰው “ቀውጢ” ነገር እምነታችን ጠነክረ ወይንስ ተታክመ?

መ. ሰው መሆናችንን እንግንዘባለን

ማንኛውንም ዓይነት ኃይል መቋቋምና ማሸነፍ የሚያስችለን ኃይል በኖረን ብለን ብዙዎቻችን እንመኛለን። ይህንንም የምንመኘው የሁላችንም ፍላጎት ምንም ዓይነት ችግር ሳይደርስብን ዘመናችንን ለማሳለፍ ስለምንፈልግ ነው። ይሁን እንጂ በሕይወታችን አንዳንድ በጎ ያልሆኑ ነገሮች መድረሳቸው የማይቀር ነው። “እግዚአብሔር ሰውን ያለ ፈቃዱ የፈለገውን ሁሉ እንዲያደርግ ያስገድደዋል” ብለው የሚገምቱና የሚያምኑ አሉ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው የመምረጥና የመፍቀድን ነጻነት ስለሰጠው ያለፈቃዱ ምንም ነገር እንዲያደርግ አያስገድደውም። ሰው ጥሩውን ከመጥፎው፣ ትክክለኛውን ከተሳሳተው የመምረጥ መብት አለው። ሁሉም ነገር ሰላም ሲሆን ብዙዎቻችን ማንነታችንን የምንረሳበት ጊዜ አለ። “ትናንሽ እግዚአብሔሮች” የሆንን መስሎ የሚሰማንም ጊዜ አለ። “ቀውጢ” ነገር በሕይወታችን ሲደርስብን ግን፤ ሰው መሆናችንን ማየትና መገንዘብ እንጀምራለን። ከችግሮቻችን መካከል አንደኛው፤ ስሜታችንን የመግለጽ ነጻነት እንዳለን አለማወቃችን ነው። ሲቆረቆረን፤ ቆረቆረን ማለት፣ የሚያስለቅስ ነገር ሲያጋጥመን ማልቀስ መብታችን መሆኑን እንረሳለን። ስለሆነም ስሜታችንን በተቻለ መጠን ለመደበቅ ከፍተኛ ጥረት እንደርጋለን። ጉዳት ሲደርስብን “ተጎዳሁ” ብለን ስሜታችንን መግለጻችን ሰው መሆናችንን መቀበላችን ይሆናል። ራሳችንንም ሆነ ሌላውን ሳንኮንን ስሜታችንን በነጻነት ስንገልጽ ደካማነታችንን አምነን መቀበላችን ይሆናል።

ብዙዎች የሀዘን ስሜታቸውን ገልጸው ማሳየትና ያለፋብትን አስቸጋሪ ሕይወት መናገር ይከብድባቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን መከራ የበዛበት ጉዞው ምን ዓይነት እንደነበረ ለመግለጽ አላፈረም (2ቆሮ. 11፣23-28) ። ብዙ ጊዜ በሚገባ ሀዘናቸውን ገልጸው በመናገር ፈንታ “ፕላስተር” ለጥፈው የሚሰማቸውን ውስጣዊ ሕመም ሸፍነው ለመኖር የሚሞክሩ አሉ። “ዕድገት” ጊዜ እንደሚተይቅ ሁሉ፤ “ኃዘንን” መወጣትም ጊዜን ይጠይቃል። ችግር የሕይወታችንን አቅጣጫ ለማስለወጥ የሚመጣ መሆኑን ስናውቅና ስንቀበል ለመንፈሳዊ

ዕድገት ራሳችንን እያዘጋጀን መሆናችንን እንወቅ። ይህንን እውነት አለመቀበል ግን እግዚአብሔር በሕይወታችን የፈቀደውን እንዲያደርግ መንገድ መዘጋታችን ይሆናል።

ሠ. ለሌሎች እንድንራራ ያደርገናል

በጉዳት ውስጥ ያሉትን ሰዎች የበለጠ መረዳትና ማገልገል የሚችሉ ሰዎች ራሳቸው በጉዳት ውስጥ ያልፉ ሰዎች ናቸው። በትዳራቸው መፍረስ ምክንያት በሕይወታቸው የቆሰሉና የደሙ ሰዎች የሌሎችን ሥብራት ለመጠገንና ለማጽናናት ልዩ ችሎታ አላቸው። ይህን ስንል ችግር የደርሰበትን ሰው መርዳት የሚችሉት ችግርን የቀመሱ ብቻ ናቸው ማለታችን አይደለም። የተጎዳውን ሰው ለመርዳት ከሁሉም የበለጠ በውስጣችን እንዲኖረን የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር “ፍቅር” ብቻ ነው። ይሁን እንጂ በተመሳሳይ ችግር ውስጥ ያልፉ ሰዎች የበለጠ ሌሎችን መርዳት እንደሚችሉ ግልጽ ነው። ልጄን በሞት ያጣች እናት፣ ሌላዋ በልጄ ሞት አንጀቷ እርር ኩምትር ያለችውን “ምን እንደሚሰማሽ ይገባኛል ምክንያቱንም እኔ አንቺ ባለፍሽበት መንገድ (ሕይወት) አልፈክለሁ” ብትላት ይበልጥ መጽናናትን ታገኛለች። እርሷ አልፋ-በታለችና ልጅ ለሞተባት እናት ልቧ በርህራሄና በሀዘን የተሞላ ይሆናል። ክርስቲያኖች በርህራሄ የተሞሉ መሆን እንዳለባቸው የእግዚአብሔር ይናገራል (ይሁዳ 22)። ይሁን እንጂ በክርስቲያኖች አካባቢ እየኖሩ የሚያዝንላቸውና የሚራራላቸው አጥተው የሚጨነቁ ምን ያህል እንደሆኑ መገመት ያስቸግራል። አንዳንዴ በችግር ውስጥ ለሚያልፈው ሰው ከክርስቲያኖች ይልቅ ዓለማዊያኖች የበለጠ ርህራሄ ሆነው የሚገኙበት ጊዜ አለ። ለምን ይሆን? ምናልባት ከችግራችን ብዛት የተነሳ ስሜታችን ደንዝዞ ይሆን?

ረ. የእምነታችን መፈተኛ ምክንያት ይሆናል

የክርስትና እምነት በጥንታዊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚገባ ተፈትኗል። የክርስትና እምነት ሥር መስደዱ ብቻ ሳይሆን፣ እንደ ሰደድ እሳት በየአህጉሩ እንዲሰራጭ ሆኗል። ሰዎች በዓለም ውስጥ የክርስትናን ሕይወት በመኖራቸው ምክንያት፣ እምነታቸው በሚገባ ተፈትኖ ፈተናውን አልፏል (1 ጴጥ. 1፥6-7)። በእምነታቸው ምክንያት የጥንት ክርስቲያኖች ብዙ ችግር ደርሶባቸዋል፤ ስለ እምነታቸው ሲሉ ብዙዎች በእሳት ተቃጥለዋል፤ እንዲሁም አንዳንዶች በሰይፍ ታርደው ወደ ዘለዓለማዊው ሕይወት ተሸጋግረዋል። ያም ሆኖ የክርስትና እምነት እንዳይስፋፋ የገታው ኃይል አልነበረም። እንዲያውም በይበልጥ እንዲስፋፋ ምክንያት ሆነው። በወቅቱ በአማኞች ላይ ይደርስ የነበረው መከራ የክርስትናን እምነት መከተል ምን ያህል አደገኛ እንደሆነ ማሳየት ቢችልም፣ ብዙዎች እንዲያምኑበት ምክንያት ሆኖቸዋል። የሰው እምነት የሚፈተነው ጸጥ ባለ ባህር ውስጥ ሳይሆን፣ ማዕበልና ነፍስ በሞላበት የመዳን ተስፋ በጠበበት ሁኔታ ውስጥ ነው። ጳውሎስ አብዛኛውን መልዕክቶቹን የጻፋቸው በችግር ውስጥ፣ በወህኒ ቤት ሆኖ ነው። በችግር ውስጥ ቢሆንም እንኳን ከአማኞች ጋር ስለነበረው ደስታ ይጽፋል (ፊልጵ. 2፥17-18)።

እንግዲህ በአጠቃላይ “የሕይወት መናጋት” (Crisis) ሲደርስብን፦

1. ከጌታ ጋር ከምንጊዜውም የበለጠ የተቀራረበ ግንኙነት ይኑረን። ጌታን እንደሚገባው ካወቅነውና ከቀረብነው ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወታችን የበለጠ ያድጋል። (ፊልጵ. 3፥8-10)
2. ሽክማችንንና ችግራችንን ልናካፍላቸው ከምንችላቸው፣ በምንፈልጋቸው ወቅት ሊደርሱልን ከሚችሉ ሰዎች ጋር ጥሩ ሕብረት ይኑረን (ገላትያ 6፥21)። ይህን ሕብረት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማግኘት ካልቻልን፣ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ለማግኘት መጣር ይገባናል።
3. መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንዲጠነክር ቃሉን በማንበብ (2ጢሞ. 3፥15-17)፣ በመጸለይና እንዲሁም ምስክርነታችንን ለሌሎች በማካፈል እንበርታ (2ኛ. ጢሞ. 1፥8)። “ቀውጢ” ነገር በሕይወታችን እንዲደርስ እግዚአብሔር ሲፈቅድ፣ የሕይወታችንን አቅጣጫ ለውጦ ሊያሳድገን መሆኑን አንዝንጋ።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እስክንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።